

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/61/2022
Identifikačné číslo spisu:	5720010691
Dátum vydania rozhodnutia:	10.11.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:5720010691.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Emila Klemaníča a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí konanom 10. novembra 2022 v Bratislave v trestnej veci obvineného RNDr. J. A. pre pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona o dovolaní obvineného RNDr. J. A. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2Tos/6/2021, z 26. január a 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku dovolanie obvineného RNDr. J. A. odmieta.

Odôvodnenie

Samosudca Okresného súdu Martin JUDr. Marián Rošak rozhodol na podklade námietky zaujatosti podanej obvineným RNDr. J. A. (č. l. 1327 a nasl., súdny spis) uznesením, sp. zn. 3T/34/2020, z 23. novembra 2020 (č. l. 1651 a nasl., detto) vydaným podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku tak, že nie je vylúčený z vykonávania úkonov v trestnom konaní vedenom proti menovanému pre pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona pred zmieneným okresným súdom pod vyššie uvedenou spisovou značkou.

Krajský súd v Žiline ako súd sťažnostný rozhodol uznesením, sp. zn. 2Tos/6/2021, z 26. januára 2021 (č. l. 2622 a nasl., detto) tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného proti dotknutému uzneseniu okresného súdu zamietol.

Obvinený RNDr. J. A. podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie (vid' č. l. 3846 a nasl., detto), a síce s poukazom na údajné naplnenie dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. f), písm. g), písm. e) a napokon písm. k) Trestného poriadku (s odkazom na prílohy podaného dovolania, ktoré čo do podstatného obsahu predstavujú upovedomenie o postúpení podania obvineného ohľadom ním skôr podanej sťažnosti na nečinnosť okresného súdu, odpovede v tom čase špeciálneho prokurátora JUDr. Kováčika ohľadom žiadosti o preskúmanie postupu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, príp. príkaz prezidenta PZ Slovenskej republiky o neodňatí trestnej veci obvineného OKP OR PZ Martin), domáhajúc sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozhodol tak, že: - postupom podľa § 386 Trestného poriadku rozsudkom vysloví porušenie zákona, cit.: „v príslušných

ustanoveniach“,

- v celom rozsahu zruší dovolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj uznesenie súdu prvého stupňa, ako aj, cit.: „chybné konanie, ktoré právoplatnému rozhodnutiu predchádzalo“ a

- vec vráti okresnému súdu, cit.: „na ďalšie konanie s pokynom na rozhodnutie: „Podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku samosudca JUDr. Marián Rošák je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 3T/34/2020, v trestnej obžalovaného RNDr. J. A., nar. XX. E. XXXX v B., stíhaného pre pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. d) Trestného zákona“, alternatívne,

- cit.: „sám rozhodol tak, že vyhlási rozhodnutie (pozn.: obvinený uviedol ním navrhovaný výrok v znení zhodnom s tým, ako je tento uvedený v predchádzajúcom odseku),

- aby podľa § 388 ods. 2 Trestného poriadku, cit.: „na prerokovanie a rozhodnutie nariadil iného samosudcu, a to vzhľadom na dôvodné pochybnosti obvineného o zaujatom a nesprávnom postupe prvostupňového a odvolacieho súdu v tejto trestnej veci“, resp. „aby ak Najvyšší súd Slovenskej republiky zistí dôležité dôvody, aby podľa § 388 ods. 2 Trestného poriadku prikázal vec na prerokovanie a rozhodnutie inému súdu toho istého druhu a stupňa, resp. postúpil vec na prejednanie do Spolkovej republiky Nemecko“.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry (č. l. 3896 a nasl., detto) a to v podstate tak, že

„Rozhodnutie o sťažnosti obvineného proti uzneseniu o nevylúčení sa zákonného samosudcu na základe námietky strany nie je rozhodnutím vo veci samej tak, ako to vyplýva z podstaty ustanovenia § 368 Trestného poriadku. Hoci novela Trestného poriadku účinná od 1. septembra 2011 bližšie rozvinula základňu prípustnosti dovolania, ťažisko tohto ustanovenia zostalo zachované“.

S poukazom na judikátorne závery vyplývajúce z R 52/2016 prokurátor uzatvoril, že proti uzneseniu krajského súdu napadnutého dovolaním obvineného dovolanie nie je prípustné, a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozhodol o dovolaní obvineného tak, že toto odmietne postupom podľa § 382 písm. f) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a zistil, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote osobou inak oprávnenou podať dovolanie (viď nižšie), avšak proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Dovolací súd sa pri prijatí tohto záveru spravoval nasledovným.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku, dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa ods. 2 naposledy zmieneného ustanovenia Trestného poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

a) rozsudok a trestný rozkaz,

b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,

c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,

d) uznesenie o podmieňacom zastavení trestného stíhania,

e) uznesenie o podmieňacom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,

f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,

g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,

h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Spoločným menovateľom všetkých rozhodnutí taxatívne vymenovaných v § 368 ods. 2 Trestného

poriadku je, že ide o tzv. meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestného stíhanie obvineného končí ako celok. Dotknuté ustanovenie zároveň vyjadruje taxatívny výpočet konkrétnych rozhodnutí súdu, ktoré možno napadnúť dovolaním v prípade splnenia podmienok upravených v predchádzajúcom odseku. Zároveň treba poznamenať, že dotknutý výpočet nie je bezvýnimочný, nakoľko Trestný poriadok explicitne ustanovuje „inak“ v § 371 ods. 2 týkajúcom sa dovolania, ktoré môže podať len minister spravodlivosti.

Podľa § 369 ods. 2 Trestného poriadku, proti právoplatnému rozhodnutiu (viď § 368 ods. 2 Trestného poriadku) súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1

- a) generálny prokurátor, proti ktorémukoľvek výroku,
- b) obvinený vo svoj prospech voči výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Proti iným rozhodnutiam neuvedených v § 368 ods. 2 Trestného poriadku (ak tento zákon neustanovuje inak - viď § 368 ods. 2 prvá veta Trestného poriadku) môže podať dovolanie len minister spravodlivosti, a to v zmysle § 371 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku.

Z uvedeného však napriek tomu vyplýva, že obvinený môže podať dovolanie vo svoj prospech len proti rozhodnutiam súdu druhého stupňa taxatívne vymenovaným v ustanovení § 368 ods. 2 Trestného poriadku a nie proti iným rozhodnutiam.

Preto platí, že z § 368 ods. 2 Trestného poriadku (ako ani z iných ďalších ustanovení Trestného poriadku) nevyplýva prípustnosť dovolania proti uzneseniu, ktorým súd rozhodol o námietke zaujatosti, resp. ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti proti takémuto uzneseniu. Je tomu tak preto, že predmetné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej.

V posudzovanej veci bolo podané dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, ktorým bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté (súč s takým procesným dôsledkom, ktorý je obvineným subjektívne pociťovaný značne „negatívne“; tento „procesný neúspech“ je naostatok pomerne obsiahlym spôsobom reflektovaný v texte podaného dovolania) o sťažnosti menovaného proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorý v námietke zaujatosti vznesenej obvineným RNDr. A. proti osobe vo veci konajúcemu a rozhodujúcemu samosudcovi okresného súdu nevzhliadol existenciu objektívnych ako ani subjektívnych dôvodov zakladajúcich prípadné pochybnosti o jeho nezaujatosti (t. j., v zmysle § 32 ods. 3 Trestného poriadku samosudca okresného súdu rozhodol zákonne i procesne absolútne súladným spôsobom o tom, že nie je vylúčený), a teda rozhodnutiu, ktoré nespadá do okruhu rozhodnutí vymedzených ustanovením § 368 ods. 2 Trestného poriadku.

S ohľadom na uvedené najvyššiemu súdu nezostáva nič iné len skonštatovať, že o dovolaní obvineného je potrebné rozhodnúť v zmysle § 382 písm. f) Trestného poriadku, pretože bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné. Čo sa týka zostávajúcich v petite podaného dovolania formulovaných žiadostí obvineného, týmito sa dovolací súd v dôsledku záveru konštatovaného v predchádzajúcej vete nemohol bližšie zaoberať. Súčasne treba poznamenať, že akési „osobitné“ rozhodnutie sa v takom prípade nevydáva.

Tým nie je dotknutý záver, že dovolacie dôvody (hoci „predčasne“) označené obvineným môžu byť (nielen) menovaným uplatnené „neskôr“ v prípade eventuálnej existencie právoplatného, no predovšetkým meritórneho rozhodnutia v jeho trestnej veci [viď skôr zmienené § 368 ods. 1, ods. 2 písm. a), príp. písm. h) Trestného poriadku v spojení s § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku za súčasného splnenia podmienok ustanovených v § 372 ods. 1 Trestného poriadku]. Dovolací súd v bezprostrednej nadväznosti dodáva, že týmto konštatovaním vysloveným skôr obiter dictum v žiadnom prípade neprejudikuje „osud“ dotknutého trestného konania. Túto skutočnosť treba chápať výlučne ako označenie „toho správneho“ procesného priestoru pre uplatnenie niektorého z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku vo vzťahu k niektorému z rozhodnutí, ohľadom ktorých je obvinený ako strana trestného konania v zmysle skôr vyjadrených právnych úvah oprávnený iniciovať konanie o ním podanom dovolaní (čo v posudzovanej veci nebolo splnené).

Najvyšší súd ešte úplným záverom stručne zareaguje na podanie obvineného datované k 26. marcu 2021 (č. l. 3332 a nasl., detto), označené ako „Dovolanie voči uzneseniu KSZA 2Ntro/1/2021 z 26. januára 2021 doručenému 25. marca 2021“, resp. „Sťažnosť podľa § 31 a § 55 TP na apartheid podvody korupciu a zámernú nečinnosť rasistických sudcov OSMT a KSZA v prípravnom konaní“. Konkrétnejšie, ide o uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2Ntro/1/2021, z 26. januára 2021 (č. l. 2653 a nasl., detto), ktorým krajský súd v zásade rozhodol tak, že podľa § 55 ods. 5 písm. a) Trestného poriadku zamietol sťažnosť menovaného na nečinnosť Okresného súdu Martin v trestnom konaní vedenej pred predmetným okresným súdom pod už skôr zmienenou spisovou značkou v zmysle § 55 ods. 4 Trestného poriadku.

Okrem toho, že vo vzťahu k dotknutému uzneseniu krajského súdu sa použijú totožné úvahy o neprípustnosti podať proti takémuto rozhodnutiu súdu dovolanie, ako sú tieto podrobne ilustrované v prechádzajúcich odsekoch aktuálneho uznesenia dovolacieho súdu najvyšší súd poznamenáva, že ide o podanie, ktoré obvinený podal osobne bez zastúpenia obhajcom. Dovolanie obvineného podané prostredníctvom ustanoveného obhajcu neobsahuje o neskôr zmieňovanom uznesení krajského súdu žiadnu zmienku. Naopak, z obsahu podaného dovolania možno zrozumiteľne a bez akýchkoľvek pochybností vyvodíť, že smeruje „len“ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 2Tos/6/2021, z 26. januára 2021.

Riadiac sa vyššie vyjadreným rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.